

Tiistai 17. huhtikuuta 2018

P8\_TA(2018)0100

## Seitsemännen ympäristöalan toimintaohjelman toteuttaminen

**Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. huhtikuuta 2018 seitsemännen ympäristöalan toimintaohjelman toteuttamisesta (2017/2030(INI))**

(2019/C 390/02)

*Euroopan parlamentti, joka*

- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1386/2013/EU vuoteen 2020 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta ”Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa”<sup>(1)</sup> (”seitsemäs ympäristöohjelma”),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 ja 192 artiklan, jotka koskevat ihmisten terveyden ja ympäristön laadun säilyttämistä, suojelua ja parantamista,
- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen, päätöksen 1/CP.21 ja Pariisissa 30. marraskuuta – 11. joulukuuta 2015 pidetyn ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen sopimuspuolten 21. konferenssin (COP 21),
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteet sekä niiden keskenään kytköksessä olevan ja yhdentyneen luonteen,
- ottaa huomioon joulukuussa 2016 ympäristöindikaattoreista vuonna 2016 annetun Euroopan ympäristökeskuksen raportin ”Environmental indicator report 2016 – In support to the monitoring of the 7th Environment Action Programme”,
- ottaa huomioon marraskuussa 2017 ympäristöindikaattoreista vuonna 2017 annetun Euroopan ympäristökeskuksen raportin ”Environmental indicator report 2017 – In support to the monitoring of the 7th Environment Action Programme”,
- ottaa huomioon 3. helmikuuta 2017 annetun komission tiedonannon ”EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arviointi: yhteiset haasteet ja toimien yhdistäminen parempien tulosten aikaansaamiseksi” (COM(2017)0063) ja siihen liittyvät 28 maakoh-taista edistymiskertomusta,
- ottaa huomioon 27. toukokuuta 2016 annetun komission tiedonannon EU:n ympäristöpolitiikan hyötyjen varmistamisesta sää-nöllisten täytäntöönpanon arviointien avulla (COM(2016)0316),
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2017 antamansa päätöslauselman EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arvioin-nista<sup>(2)</sup>,
- ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman ”Resurssitehokkuus: siirtyminen kohti kiertotaloutta”<sup>(3)</sup>,
- ottaa huomioon 2. helmikuuta 2016 antamansa päätöslauselman biologista monimuotoisuutta koskevan EU:n strategian väliarvi-oinnista<sup>(4)</sup>,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2017 antamansa päätöslauselman luontoa, ihmisiä ja taloutta koskevasta EU:n toimintasuunni-telmasta<sup>(5)</sup>,
- ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2017 antamansa suosituksen neuvostolle ja komissiolle autoalan päästömittauksia käsittelevän tut-kimuksen johdosta<sup>(6)</sup>,
- ottaa huomioon Euroopan ympäristökeskuksen raportin Euroopan ympäristön tilasta ja näkymistä (SOER 2015),

<sup>(1)</sup> EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171.

<sup>(2)</sup> Hyväksytyt tekstit, P8\_TA(2017)0450.

<sup>(3)</sup> EUVL C 265, 11.8.2017, s. 65.

<sup>(4)</sup> EUVL C 35, 31.1.2018, s. 2.

<sup>(5)</sup> Hyväksytyt tekstit, P8\_TA(2017)0441.

<sup>(6)</sup> Hyväksytyt tekstit, P8\_TA(2017)0100.

Tiistai 17. huhtikuuta 2018

- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2015 julkaistun Euroopan ympäristökeskuksen raportin luonnon tilasta Euroopan unionissa,
  - ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun marraskuussa 2017 julkaiseman Euroopan tason täytäntöönpanon arviointia koskevan tutkimuksen seitsemännen ympäristöohjelman täytäntöönpanon väliarvioinnista ("Mid-term review of the implementation of the 7th Environment Action Programme (2014–2020)") ja sen liitteenä olevan tutkimuksen,
  - ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2012 antamansa päätöslauselman "Kuudennen ympäristöä koskevan toimintaohjelman tarkistaminen ja seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman painopisteiden asettaminen – parempi ympäristö, parempi elämä" (?),
  - ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon seuraavista toimista Euroopan kestävän tulevaisuuden varmistamiseksi (COM(2016)0739),
  - ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen,
  - ottaa huomioon 20. syyskuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa" (COM(2011)0571),
  - ottaa huomioon 29. marraskuuta 2017 annetun komission tiedonannon "Ruoan ja maanviljelyn tulevaisuus" (COM(2017)0713),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
  - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A8-0059/2018),
- A. ottaa huomioon, että seitsemännessä ympäristöohjelmassa määritellään ympäristöä koskevat sitovat tavoitteet, jotka on saavutettava vuoteen 2020 mennessä; ottaa huomioon, että ympäristöohjelmassa esitetään myös pitkän aikavälin visio vuoteen 2050;
- B. ottaa huomioon, että seitsemänteen ympäristöohjelmaan ei sisälly väliarviointia koskevaa lauseketta; toteaa, että ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietintö seitsemännen ympäristöohjelman täytäntöönpanosta tarjoaa tilaisuuden arvioida tämän ympäristöohjelman edistymistä ja esittää näyttöön perustuvia suosituksia nykyisen ympäristöohjelman ja mahdollisten tulevien ympäristöohjelmien tulevaa täytäntöönpanoa varten; ottaa huomioon, että mietinnössä ei pidä pelkästään toistaa yleisesti tiedossa olevia ongelmia, ja katsoo, että siinä olisi keskityttävä ratkaisujen esittämiseen seitsemännen ympäristöohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi;
- C. ottaa huomioon, että komissio laatii arviointikertomusta, jossa keskitytään seitsemännen ympäristöohjelman rakenteeseen ja sen strategiseen merkitykseen; ottaa huomioon, että kertomuksessa on erityisesti määrää tarkistaa, auttaako sovittu kehys saavuttamaan yhdeksän ensisijaista tavoitetta älykkäällä tavalla;
- D. toteaa, että EU:lla on vahva ympäristölainsäädäntö, mutta sen heikko ja puutteellinen täytäntöönpano on ollut ongelma jo pitkään; katsoo, että nämä täytäntöönpanon puutteet vaarantavat kestävän kehityksen, että niillä on kielteisiä rajat ylittäviä vaikutuksia ympäristöön ja ihmisten terveyteen ja että ne aiheuttavat merkittäviä sosioekonomisia kustannuksia; katsoo lisäksi, että täytäntöönpanon puutteet heikentävät EU:n uskottavuutta;
- E. ottaa huomioon, että vuoden 2020 tavoitteiden saavuttamisessa on edistytty toistaiseksi vaihtelevalla tavalla: on epätodennäköistä, että tavoite 1 (luonnon pääoman suojeleminen) saavutettaisiin, mutta on todennäköistä, että osa tavoitteen 2 (vähähiilinen talous ja resurssitehokkuus) alatavoitteista saavutetaan; on epävarmaa, saavutetaanko tavoite 3 (ympäristöpaineiden ja ihmisten terveydelle aiheutuvien riskien vähentäminen);
- F. toteaa, että jatkuvat puutteet lainsäädännön täytäntöönpanossa ja se, ettei erityistietämystä ilmanlaadun, ympäristömelun ja kemikaaleille altistumisen kaltaisilla aloilla ole sisällytetty poliittiseen päätöksentekoon, aiheuttavat vakavia terveysuhkia ja lyhentävät EU:n kansalaisten elämän kestoa ja heikentävät sen laatua;
- G. ottaa huomioon, että Euroopan ympäristökeskuksen julkaisemat viimeisimmät tiedot vahvistavat edellä kuvatut yleiset suuntauukset kunkin teemakohtaisen tavoitteen osalta mutta myös edistymisen hidastumisen joillakin aloilla; ottaa huomioon, että joissakin kasvihuonekaasupäästöjen ja energiatehokkuuden kaltaisissa tapauksissa osatavoitteiden saavuttamisen näkyvät eivät ole muuttuneet uusien suuntausten myötä;

(?) EUVL C 258 E, 7.9.2013, s. 115.

**Tiistai 17. huhtikuuta 2018**

- H. toteaa, että tällä hetkellä on epävarmaa, täyttyykö ammoniakkipäästöjen vähentämistä koskeva tavoite, ja että maankäyttöä koskeva tavoite tuskin täyttyy;
- I. ottaa huomioon, että täytäntöönpanoon liittyy paljon epävarmuustekijöitä indikaattoreiden puuttumisen ja olemassa olevien indikaattoreiden rajoitusten vuoksi; toteaa, että tiedoissa olevat aukot hidastavat edistymistä seuraavalla kolmella tasolla: riskien ymmärtäminen; asianmukaisen politiikan laatiminen riskien hallitsemiseksi ja vähentämiseksi sekä politiikkojen tehokkuuden seuranta;
- J. ottaa huomioon, että tietämystä on usein olemassa, mutta sitä ei käytetä päätöksenteossa tai siirretä täytäntöönpanosta vastaville osapuolille; ottaa huomioon, että tämä on usein seurausta poliittisen tahdon puutteesta ja kilpailevista intresseistä, joiden ei nähdä olevan yhdenmukaisia ympäristöohjelman tai yleisesti ottaen ympäristöpolitiikan tavoitteiden kanssa; ottaa huomioon, että talouskasvun jatkuminen riippuu myös puhtaasta ympäristöstä;
- K. ottaa huomioon, että unionin korkean tason poliittisten välineiden ja ympäristöohjelman välistä synergiaa on parannettava ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi;
- L. ottaa huomioon, että seitsemännen ympäristöohjelman asianmukaista täytäntöönpanoa varten ei ole saatavilla riittävästi rahoitusta joillakin tasoilla; ottaa huomioon, että EU:n tasolla ei ole aina onnistuttu saavuttamaan odotettuja tuloksia ja että tämä on ollut monissa tapauksissa seurausta rahoituksen huonosta hallinnoinnista eikä varojen puutteesta;
- M. katsoo, että seitsemäs ympäristöohjelma vastaa asiaankuuluvalla tavalla ympäristöpolitiikan nykyisiä tarpeita, vaikka monet sidosryhmät suosittelivatkin lisäämään siihen uusia alatavoitteita ohjelman merkityksen lisäämiseksi tulevaisuudessa;
- N. ottaa huomioon, että sidosryhmät ovat myös ilmoittaneet kannattavansa yksinkertaisempaa ja paremmin kohdistettua ympäristöohjelmaa;
- O. toteaa, että kahdeksannelle ympäristöohjelmalle on yleinen tuki;

**Keskeiset päätelmät**

1. katsoo, että seitsemännellä ympäristöohjelmalla on lisäarvoa ja myönteinen vaikutus ympäristöpolitiikkaan EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla ja että siitä hyötyvät kansalaiset, luonto ja taloudelliset sidosryhmät;
2. toteaa jälleen, että seitsemännen ympäristöohjelmaan sisältyy selkeä pitkän aikavälin visio vuoteen 2050 vakaan ympäristön luomiseksi kestäville investoinneille ja kasvuille planeetan ekologisten resurssien rajoissa;
3. on tyytyväinen aiempaan myönteiseen kehitykseen seitsemännen ympäristöohjelman useiden alatavoitteiden saavuttamisessa ja rohkaiseviin tulevaisuudennäkyymiin joidenkin vuoden 2020 tavoitteiden osalta;
4. painottaa kuitenkin, että parantamisen varaa on edelleen paljon, ja kehottaa komissiota sekä jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia lisäämään korkeimman tason poliittista halukkuutta panna seitsemäs ympäristöohjelma täytäntöön;
5. pitää valitettavana, että ensisijaista tavoitetta unionin luonnon suojelemisesta, säilyttämisestä ja vahvistamisesta ei todennäköisesti saavuteta; panee huolestuneena merkille, että vuoteen 2020 ulottuvan biologista monimuotoisuutta koskevan EU:n strategian ja biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen tavoitteita ei voida saavuttaa ilman välittömiä ja huomattavia lisätoimia;
6. toteaa, että tietyillä ensisijaisen tavoitteen 4 aloilla on saavutettu jonkin verran edistymistä, erityisesti ilmastoon ja energiaan liittyvien tavoitteiden osalta; toteaa kuitenkin, että resurssitehokkuuden osalta tarvitaan lisätoimia; toteaa jälleen, että ekosunnitteludirektiiviin<sup>(8)</sup> ja ympäristömerkkiasetukseen<sup>(9)</sup> sisältyy potentiaalia parantaa tuotteiden ympäristönsuojelun tasoa ja resurssitehokkuutta niiden koko elinkaaren ajan vaikuttamalla muun muassa niiden kestävyys, korjattavuus, uudelleenkäytettävyyteen, kierrätettävyyteen, kierrätettyyn sisältöön ja tuotteen käyttöikään;

<sup>(8)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21. lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

<sup>(9)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 66/2010, annettu 25. marraskuuta 2009, EU-ympäristömerkistä (EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1).

Tiistai 17. huhtikuuta 2018

7. pitää valitettavana, että alatavoitetta pintavesistöjen hyvän laadullisen tilan saavuttamiseksi vuoteen 2020 mennessä ei saavuteta pilaantumisen, vesistöjen rakenteeseen kohdistettujen toimenpiteiden sekä vesivoiman tuottamiseen liittyvän liiallisen vedenoton aiheuttaman paineen johdosta;
8. painottaa, että seitsemännen ympäristöohjelman tavoitteet ovat vähimmäistavoitteita ja että Pariisin sopimuksen tavoitteiden ja kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää merkittäviä lisätoimia;
9. muistuttaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat kaikki allekirjoittaneet Pariisin sopimuksen ja näin ollen sitoutuneet sen tavoitteisiin ja että ne ovat hyväksyneet kansallisesti määritellyn panoksen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi koko unionin talouden laajuisesti 40 prosentilla vuoteen 2030 mennessä; painottaa, että vuoden 2030 tavoite ja pitkän aikavälin nollapäästötavoite on sisällytettävä täysimääräisesti kaikkeen unionin politiikkaan sekä rahoitusohjelmiin; kehottaa komissiota tarkastelemaan edelleen vuoden 2018 taustoittavan vuoropuhelun ja viisivuotisen maailmanlaajuisen tilannekatsauksen yhteydessä ilmasto- ja energiatavoitteita ja laatimaan EU:lle vuosisadan puoliväliin ulottuvan päästöttömyysstrategian, jossa esitetään kustannustehokas reitti Pariisin sopimuksessa esitetyn nollapäästötavoitteen saavuttamiseksi;
10. panee merkille, että ihmisten terveyttä ja hyvinvointia koskevien tavoitteiden osalta saavutetusta edistymisestä vallitsee huomattava epätietoisuus; korostaa, että tietämyksessä olevat aukot ja rajalliset indikaattorit haittaavat politiikkojen laatimista ja seurannasta;
11. on tyytyväinen nykyisiin aloitteisiin, joilla edistetään osaamisvajeen pienentämistä, kuten: DPSEEA-malli (Driving Force – Pressure – State – Exposure – Effects – Action) ekosysteemipalveluja häiritsevien tekijöiden ymmärtämiseksi; ihmisten biomonitorointi ihmisväestön epäpuhtauksille altistumisen ja sen mahdollisten terveysvaikutusten arvioimiseksi sekä kemikaalien seurannan tietöfoorum (IPCHeM);
12. on huolissaan siitä, että erityistietämystä ja tieteellistä näyttöä ei aina oteta asianmukaisesti huomioon päätöksenteossa tai siirretä täytäntöönpanosta vastaaville osapuolille; korostaa, että bioenergia, palmuöljy, kasvinsuojelutuotteet, hormonaaliset haitta-aineet, elintarviketuotanto ja elintarvikkeiden kulutus, muuntogeeniset organismit, kaupunkisuunnittelu, ilman pilaantuminen ja meluhaitat sekä kaupunkien elintarvikkejäte ovat esimerkkejä aloista, joilla tieteellinen näyttö ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvista riskeistä on sivuutettu julkisissa ja poliittisissa keskusteluissa; katsoo, että vastuullisen poliittisen päätöksenteon olisi perustuttava laajaan tieteelliseen tietoon sekä ennalta varautumisen periaatteen soveltamiseen, kun saatavilla ei ole riittävästi tieteellistä näyttöä; palauttaa mielen EU-virastojen antamien tieteellisten lausuntojen merkityksen tässä yhteydessä; painottaa, että muita EU:n ympäristölainsäädäntöä ja -politiikkaa ohjaavia periaatteita ovat muun muassa saastuttaja maksaa -periaate, ennaltaehkäisevät toimet sekä ympäristöhaittoihin puuttuminen niiden lähteellä;
13. pitää tuomittavana, että komissio ei kyennyt noudattamaan lainsäädännössä vahvistettua määräaikaa hormonaalisten haitta-aineiden tunnistamiseen tarkoitettujen yhdenmukaistettujen riskipohjaisten perusteiden laatimiselle sekä asetuksen (EY) N:o 1223/2009<sup>(10)</sup> ("kosmetiikka-asetus") tarkistamiselle hormonaalisten haitta-aineiden osalta; kehottaa komissiota välittömästi ja ilman lisäviivästyksiä tarkistamaan kosmetiikka-asetuksen hormonaalisten haitta-aineiden osalta; pitää valitettavana, että koska hormonaalisten haitta-aineiden suhteen ei ole edistytty riittävästi, kansalaisiin kohdistuu terveysriskejä ja seitsemännen ympäristöohjelman ensisijaisen tavoitteen 3 saavuttaminen vaikeutuu;
14. pitää valitettavana, että myrkytöntä ympäristöä koskevan unionin strategian laatimisessa, myrkyttömien materiaali kierron järjestelmien edistämässä sekä haitallisille aineille, myös tuotteiden kemikaaleille, altistumisen vähentämässä ei ole edistytty; painottaa, että toimia on lisättävä sen varmistamiseksi, että vuoteen 2020 mennessä kaikki merkitykselliset ja erityistä huolta aiheuttavat aineet, mukaan lukien ne, joilla on hormonitoimintaa haittaavia ominaisuuksia, sisällytetään REACH-asetuksen ehdokasluetteloon seitsemännen ympäristöohjelman mukaisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kemikaalien yhteisvaikutukset otetaan mahdollisimman pian vaikuttavalla tavalla huomioon kaikessa asiaan liittyvässä unionin lainsäädännössä keskittyen erityisesti lapsiin altistumisesta vaarallisille aineille kohdistuviin riskeihin; pitää myönteisenä komission muovistrategiaa ja kehottaa panemaan sen pikaisesti täytäntöön; toteaa tässä yhteydessä uudelleen, että myrkyttömien materiaali kierron järjestelmien edistäminen on olennaisen tärkeää toimivien raaka-aineiden jälkimarkkinoiden kehittymisen kannalta;

<sup>(10)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1223/2009, annettu 30. marraskuuta 2009, kosmeettisista valmisteista (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59).

**Tiistai 17. huhtikuuta 2018**

15. korostaa, että ympäristönäkökohtien puutteellinen sisällyttäminen muihin politiikan aloihin on yksi ympäristölainsäädännön ja -politiikan täytäntöönpanon puutteiden perussyistä; katsoo, että synergiat EU:n muiden korkean tason poliittisten välineiden [kuten yhteinen maatalouspolitiikka (YMP), yhteinen kalastuspolitiikka (YKP), rakennerahastot ja koheesiopolitiikka] kanssa sekä korkean tason poliittisten painopisteiden välisen johdonmukaisuuden lisääminen ovat edelleen keskeisen tärkeitä tekijöitä seitsemännen ympäristöohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi; kehottaa komissiota sekä neuvostoa kaikissa kokoonpanoissaan parantamaan politiikan koordinoitua ja seitsemännen ympäristöohjelman tavoitteiden sisällyttämistä siihen; painottaa lisäksi tarvetta sisällyttää kaikki seitsemännen ympäristöohjelman jäljellä olevat näkökohdat korkean tason välineisiin, myös talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon;

16. korostaa, että mahdollisuudet uusien rahoitusmekanismien perustamiseen biologisen monimuotoisuuden suojelemista varten vuoden 2020 tavoitteiden saavuttamiseksi ovat rajalliset nykyisen monivuotisen rahoituskehiksen keston vuoksi; kehottaaakin hyödyntämään parhaalla tavalla nykyisen monivuotisen rahoituskehiksen varoja, myös LIFE-välinettä, YMP:tä ja rakennerahastoja, ja kehottaa sisällyttämään seuraavaan monivuotiseen rahoituskehikseen uusia luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseen tarkoitettuja rahoitusmekanismeja;

17. suhtautuu myönteisesti YKP:ssa ja koheesiopolitiikassa tehtyihin parannuksiin, jotka ovat lisänneet näiden politiikkojen johdonmukaisuutta seitsemännen ympäristöohjelman kanssa; pitää kuitenkin valitettavana, että sääntelykehikseen tehdyistä parannuksista huolimatta YKP:aa vaivaa yhä heikko täytäntöönpano; muistuttaa terveiden kalakantojen tärkeydestä;

18. panee merkille, että YMP:aan on vaiheittain sisällytetty ympäristöön liittyviä huolenaiheita mutta se aiheuttaa edelleen haasteita ympäristöohjelman tavoitteiden saavuttamiselle erityisesti paljon resursseja käyttävien tuotantotapojen ja luonnon monimuotoisuuden osalta; muistuttaa, että yksi YMP:n haastavista tehtävistä on ehkäistä sopimattomista maanviljelykäytännöistä (kuten kestäättömät biopolttoaineet), maatalouden kestäättömästä tehostamisesta tai maan viljelykäytöstä poistamisesta aiheutuva maaperän huonontuminen siten, että samalla tarjotaan enemmän parempilaatuista ruokaa ja maatalouden raaka-aineita alati kasvavalle maailman väestölle; korostaa, että on olennaisen tärkeää käynnistää uusia aloitteita ympäristön kannalta kestävien viljelymenetelmien edistämiseksi ja myöntää niille lisää tukea, ja toteaa että maataloutta ja viljelijöitä on pidettävä osana ratkaisua;

19. korostaa, että uudistetun YMP:n keskeisiin painopistealueisiin olisi kuuluttava elintarviketurvan suojeleminen ja parantaminen pitkällä aikavälillä ehkäisemällä ympäristövahinkoja ja siirtymällä kohti kohtuuhintaisia elintarvikkeita kuluttajille tuottavaa kestävää elintarvikejärjestelmää; painottaa, että nämä tavoitteet voidaan saavuttaa vain hoitamalla luonnonvaroja kestävästi ja toteuttamalla ekosysteemien suojelun varmistavia politiikkatoimia;

20. palauttaa mieliin, että ilmastonmuutoksen ja maailman kasvavan väestön vuoksi runsaasti eläinproteiinia sisältävän ruokavalioiden kysynnän lisääntyminen aiheuttaa huomattavia ympäristöpaineita maatalousmaille ja entistä haavoittuvaisemmille ekosysteemeille; korostaa, että kohtuuttomasti eläinrasvaa sisältävät ruokavaliot ovat yhä useammin yhteydessä ei-tarttuvien tautien aiheuttamaan kuormitukseen;

21. muistuttaa komission vuoden 2016 sitoumuksesta valtavirtaistaa kestävä kehityksen tavoitteet osaksi EU:n politiikkoja ja aloitteita; toteaa, että sitoumukselta puuttuvat selkeä strategia ja konkreettiset ehdotukset institutionaalisiksi rakenteiksi ja hallintokehikseksi, joilla varmistetaan kestävä kehityksen tavoitteiden valtavirtaistaminen osaksi EU:n politiikkoja ja lainsäädäntöehdotuksia sekä niiden täytäntöönpanoa ja sen valvontaa; pitää tärkeänä, että EU on edelläkävijänä täysin sitoutunut Agenda 2030 -toimintaohjelman ja kestävä kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanoon; painottaa lisäksi, että seitsemäs ympäristöohjelma on keskeinen kestävä kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanoväline;

22. panee merkille juomaveden korkean laadun EU:ssa; odottaa, että direktiivin 98/83/EY<sup>(1)</sup> ("juomavesidirektiivi") tarkistamista koskeva ehdotus sisältää tarvittavat päivitykset tähän oikeudelliseen kehikseen; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan ympäristöohjelman yhteydessä unionin vesipolitiikan tavoitteiden sisällyttämistä muihin alakohdaisiin politiikkoihin ja etenkin YMP:aan;

23. suhtautuu myönteisesti joidenkin EU:n rahoittamien hankkeiden avulla aikaansaatuihin parannuksiin, mutta pitää valitettavana, että tilaisuuksiin saavuttaa parempia tuloksia ei tartuttu, kuten Euroopan tilintarkastustuomioistuimien on korostanut; painottaa, että vuoden 2020 jälkeinen monivuotinen rahoituskehys on suunnattava kohti kestävä kehitystä ja ympäristöpolitiikan valtavirtaistamista kaikkiin rahoitusmekanismeihin ja budjettikohtiin; korostaa tarvetta lisätä vihreitä investointeja, innovointia ja kestävä kasvua uusien niin julkisten kuin yksityistenkin rahoitusvälineiden avulla ja soveltaen erilaisia lähestymistapoja nykyiseen investointipolitiikkaan, kuten ympäristölle haitallisista tuista luopuminen, jotta seitsemännen ympäristöohjelman pitkän aikavälin visio voidaan saavuttaa; katsoo, että kaikkiin EU:n rakenne- ja investointirahastoihin olisi sovellettava selkeästi määritettyjä kestävyyskriteereitä ja suoritustasoon perustuvia tavoitteita, kehottaa käyttämään aiempaa tehokkaammin ja kohdenetummin nykyistä monivuotista rahoituskehystä sekä koheesio- ja aluekehityspolitiikoilla hallinnoitua varoja sekä ratkaisemaan kiireesti edellä mainitut Euroopan tilintarkastustuomioistuimen esiin nostamat ongelmat; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan sitä, että EU:n talousarviovaroja kohdennetaan edelleen ympäristöön ja ilmastonmuutokseen liittyviin toimiin ja että niitä mahdollisesti lisätään;

(<sup>1</sup>) Neuvoston direktiivi 98/83/EY, annettu 3. marraskuuta 1998, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta (EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32).

Tiistai 17. huhtikuuta 2018

24. pitää valitettavana, että monilla Euroopan alueilla on yhdyskuntajätevesien käsittelyssä edelleen vakavia puutteita; korostaa, että jätevesien käsittelyn ja uudelleenkäytön avulla on mahdollista lievittää vesistressiä, vähentää veden suoraa käyttöä, tuottaa bio-kaasua ja taata vesivarojen tehokkaampi hoito erityisesti maataloudessa tarvittavan kastelun avulla; odottaa kiinnostuneena jäteveden uudelleenkäyttöä koskevaa lainsäädäntöehdotusta, jonka komissio esittää vuoden 2018 alkupuolella;

25. toteaa, että suurimmat terveyteen kohdistuvat ympäristöuhat ovat ilmeisimpiä kaupunkialueilla mutta vaikuttavat myös syrjäisillä alueilla ja taajamissa ja että vuonna 2020 80 prosenttia väestöstä asuu oletuksen mukaan kaupunki- ja esikaupunkialueilla; korostaa, että ilman epäpuhtauksien päästöillä, kun niihin liittyvä suunnittelu ja infrastruktuuri on puutteellista, on huomattavia taloudellisia, sosiaalisia, kansanterveydellisiä ja ympäristövaikutuksia; toteaa, että ilmansaasteet aiheuttavat jo nyt yli 400 000 ennenaikaista kuolemaa EU:ssa <sup>(12)</sup> ja että terveyteen liittyvät ulkoiset kustannukset vaihtelevat 330 miljardista 940 miljardiin euroon;

26. toteaa, että unionissa kuolee ennenaikaisesti vuosittain vähintään 10 000 ihmistä melun aiheuttamien sairauksien vuoksi ja että vuonna 2012 noin neljäsosa unionin väestöstä altistui enimmäisrajat ylittävälle melutasoille; pyytää jäsenvaltioita pitämään ensisijaisena melutasojen seurantaan direktiivin 2002/49/EY <sup>(13)</sup> mukaisesti, jotta varmistetaan ulko- ja sisäympäristöjen sovellettavien raja-arvojen noudattaminen;

27. panee merkille tiettyjen ilman epäpuhtauksien vähentämisessä saavutetun edistyksen etenkin kaupunkialueilla, mutta pitää valitettavana sitkeästi esiintyviä ilmanlaatuun liittyviä ongelmia, joiden aiheuttamisessa tieliikenteen ja maatalouden päästöt ovat merkittävä osatekijä; panee merkille komission marraskuussa 2017 esittelemän liikkuvuuspaketin sekä vuonna 2016 julkistetun vähäpäästöistä liikkuvuutta koskevan eurooppalaisen strategian ja katsoo, että niillä voitaisiin tasoittaa tietä vähäpäästöiselle liikkuvuudelle unionissa;

28. on tyytyväinen kiertotaloutta koskevan lainsäädäntöpaketin edistymiseen; kehottaa kaikkia osapuolia pyrkimään sopimukseen kunnianhimoisin tavoittein;

### Suosituksat

29. kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan edistymistään seitsemännen ympäristöohjelman tavoitteiden saavuttamisessa ja tarvittaessa suuntaamaan toimensa uudelleen; kehottaa jäsenvaltioita asettamaan tulokset julkisesti saataville;

30. kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikissa uusissa lainsäädäntöehdotuksissa otetaan täysimääräisesti huomioon seitsemännen ympäristöohjelman tavoitteet ja toimenpiteet;

31. kehottaa komissiota varmistamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöjen aktiivisen osallistamisen EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arviointiin;

32. pyytää, että asiaankuuluvat EU:n toimielimet ja virastot asettaisivat etusijalle tutkimuksen ja paikkaisivat tietämyksessä olevia aukkoja seuraavilla aloilla: ympäristön kynnysarvot (kriittiset pisteet), kiertotalousmalli, kemikaalien yhteisvaikutukset, nanomateriaalit, vaarojen tunnistamista koskevat menetelmät, mikromuovien vaikutukset ja järjestelmäriskien sekä muiden terveyden taustatekijöiden välinen vuorovaikutus, maaperän ja maan käyttö sekä haitalliset vieraslajit;

33. on tyytyväinen ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arviointiin ja pitää sitä myönteisenä mekanismina EU:n ympäristölainsäädännön ja -politiikan täytäntöönpanon parantamiseksi ja katsoo, että se voi osaltaan edistää seitsemännen ympäristöohjelman täytäntöönpanon seurantaan, kuten parlamentti korosti jo päätöslauselmassaan 16. marraskuuta 2017 EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arvioinnista; katsoo, että kaikkien asiaan liittyvien sidosryhmien, myös kansalaisyhteiskunnan, olisi osallistuttava täysimääräisesti kyseiseen arviointiin ja että sen olisi katettava ympäristöohjelman teemakohtaiset ensisijaiset tavoitteet kokonaisuudessaan;

34. kehottaa unionia ja jäsenvaltioita luopumaan ympäristölle haitallisista tuista pikaisesti ja lopullisesti;

35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään ja koordinoimaan toimia eläinkokeille vaihtoehtoisten menetelmien kehittämisen ja validoinnin edistämiseksi, jotta niillä voidaan myötävaikuttaa seitsemännen ympäristöohjelman ensisijaisen tavoitteen 5 saavuttamiseen;

<sup>(12)</sup> Euroopan ympäristökeskuksen raportti nro 13/2017, 11. lokakuuta 2017, "Air quality in Europe 2017".

<sup>(13)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/49/EY, annettu 25. kesäkuuta 2002, ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta (EYVL L 189, 18.7.2002, s. 12).

**Tiistai 17. huhtikuuta 2018**

36. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan entisestään EU:n ympäristöpolitiikkojen tieto- ja tieteellistä pohjaa lisäämällä kansalaisten tiedonsaantimahdollisuuksia ja edistämällä kansalaisten osallistumista tieteelliseen tutkimukseen;
37. kehottaa EU:n toimielimiä sekä kansallisia ja alueellisia hallituksia hyödyntämään asianmukaisesti kaikkia saatavilla olevia eriytietoja ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvista riskeistä, kun ne laativat ja seuraavat politiikkoja;
38. kehottaa parantamaan EU:n torjunta-aineiden lupajärjestelmää siten, että se perustuu vertaisarvioituihin tieteellisiin tutkimuksiin sekä ihmisen ja ympäristön altistumista ja terveysriskejä koskevaan täyteen avoimuuteen; kehottaa parantamaan torjunta-aineiden valvontaa koskevia normeja ja asettamaan niiden käytön vähentämistä koskevia tavoitteita; panee merkille 12. joulukuuta 2017 annetun komission tiedonannon eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta "Kielletään glyfosaatti ja suojellaan ihmisiä ja ympäristöä myrkyllisiltä torjunta-aineilta" (C(2017)8414);
39. kehottaa osoittamaan EU:n virastoille riittävästi aineellisia resursseja ja henkilöresursseja, jotta ne voivat hoitaa tehtävänsä ja tuottaa parasta tieteellistä tietoa, analyysia ja näyttöä;
40. kehottaa komissiota varmistamaan, että pitkän aikavälin toimet, joilla pyritään saavuttamaan myrkyttöä ympäristöä koskeva tavoite, määritetään vuoteen 2020 mennessä;
41. pyytää asiaan liittyviä EU:n virastoja ja komissiota lisäämään edistymisen seurannassa käytettävien indikaattoreiden määrää ja parantamaan niiden laatua; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä uusien tietojen tuottamisessa ja keräämisessä uusien indikaattoreiden luomiseksi ja nykyisten parantamiseksi;
42. vaatii, että täytäntöönpanoa koskeva kysymys on sisällytettävä pysyvästi puheenjohtajakolmikron painopisteisiin ja ohjelmiin, että siitä olisi keskusteltava ympäristöneuvostossa vähintään kerran vuodessa mahdollisesti erityisessä täytäntöönpanoneuvostossa ja että sitä olisi täydennettävä toisella foorumilla, johon parlamentti ja alueiden komitea osallistuisivat; kehottaa käsittelemään neuvoston yhteiskokouksissa eri alojen välisiä, horisontaalisia kysymyksiä ja yhteisiä haasteita sekä esille nousevia uusia kysymyksiä, joihin liittyy mahdollisia rajat ylittäviä vaikutuksia;
43. pyytää tehostamaan luonnon monimuotoisuutta koskevan EU:n strategian täysimittaista täytäntöönpanoa viipymättä;
44. kehottaa ottamaan infrastruktuuria koskeissa ja erityisesti Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin liittyvissä hankkeissa ympäristövaikutukset täysimääräisesti huomioon kansallisella ja hankekohtaisella tasolla; huomauttaa, että myös eri ympäristöpolitiikkojen välisellä johdonmukaisuudella on merkitystä; korostaa sen merkitystä, että ympäristö ja luonnon monimuotoisuus otetaan huomioon uusiutuvan energian sekä vesivoiman ja merienergian tuotantoinfrastruktuureja koskevista suunnitelmissa;
45. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään toimiaan makean veden varantojen käytön ja eheyden suojelemiseksi niiden epävarmuustekijöiden vuoksi, jotka liittyvät tässä yhteydessä mahdollisuuteen saavuttaa seitsemänteen ympäristöohjelmaan sisällytetty alataavoite; kehottaa jäsenvaltioita korjaamaan ensi tilassa pintavesien huonon tilan, sillä tähän liittyviä tavoitteita ei todennäköisesti onnistuta saavuttamaan vuoteen 2020 mennessä; kehottaa jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia lieventämään vesialueisiin kohdistuvaa painetta poistamalla veden pilaantumisen syyt niiden lähteellä, perustamalla alueita, joilla vedenotto on kielletty vesivoiman tuottamiseen, ja takaamalla ekologisten virtaamien säilyminen jokien varsilla; kehottaa komissiota arvioimaan viipymättä jäsenvaltioiden vesipuidirektiivin mukaisesti hyväksymän vesipiirin hoitosuunnitelman toisen kierroksen vaatimustenmukaisuutta;
46. vaatii uudistamaan edelleen YMP:tä siten, että kestävä elintarviketuotanto mukautetaan ympäristöpolitiikan tavoitteisiin, myös luonnon monimuotoisuutta koskeviin tavoitteisiin, jotta elintarviketurvaa voidaan suojella nyt ja tulevaisuudessa; painottaa sellaisen älykkään maatalouspolitiikan tarvetta, johon liittyy vankka sitoumus tuottaa maaperään, vesistöihin, luonnon monimuotoisuuteen, ilmanlaatuun, ilmastotoimiin ja maiseman virkistyskäyttöön liittyviä julkishyödykkeitä ja ekosysteemipalveluja; vaatii yhdenmukaista politiikkaa, jonka lähestymistapa on entistä kohdennetumpi ja kunnianhimoisempi mutta silti joustava ja jossa tuen myöntäminen maatalosalalle liittyy sekä elintarviketurvaan että ympäristötavoitteiden toteutumiseen; kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan pelto- metsäviljelyn ekologiseksi alaksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013<sup>(14)</sup> 46 artiklan mukaisesti; kehottaa komissiota varmistamaan, että ympäristön kannalta suotuisille viljelykäytännöille myönnetään asianmukainen tuki YMP:n mahdollisissa tulevaisuissa tarkistuksissa;

<sup>(14)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17. joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).

Tiistai 17. huhtikuuta 2018

47. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota lisäämään ympäristöhaasteita koskevien ratkaisujen käyttöä erityisesti kun olemassa on teknisiä ratkaisuja, joita ei vielä ole otettu täysimääräisesti käyttöön, esimerkiksi ammoniakkin vähentämiseksi maataloudessa;
48. kehottaa komissiota parantamaan merkittävästi ympäristöohjelman tavoitteita varten tarkoitettujen EU:n varojen määrää, käyttöä ja hallinnointia; kehottaa parantamaan seurantaa ja lisäämään avoimuutta ja vastuuvetovollisuutta; kehottaa valtavirtaistamaan ilmasto- ja muut ympäristökysymykset EU:n talousarviossa;
49. kehottaa komissiota kehittämään viipymättä kattavan ja laaja-alaisen puitestategian kestäväen kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanolle EU:ssa, käsittelemään siinä kaikkia politiikanaloja ja sisällyttämään siihen tarkistusmekanismin täytäntöönpanon edistymisen arvioimiseksi; pyytää komissiota ottamaan käyttöön kestäväen kehityksen tavoitteita koskevan tarkistuksen kaikessa uudessa politiikassa ja lainsäädännössä ja varmistamaan politiikan täysimääräisen johdonmukaisuuden kestäväen kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanossa;
50. kehottaa komissiota takaamaan EU:n nykyisen lainsäädännön valvonnan ja varmistamaan, että jäsenvaltiot noudattavat täysimääräisesti seitsemännen ympäristöohjelman tavoitteita, käyttäen kaikkia käytettävissään olevia välineitä, myös rikkomismenettelyjä;
51. on tyytyväinen Euroopan tilintarkastustuomioistuimen nykyisiin erityiskertomuksiin ja tuloksellisuuden tarkastuksiin ja pyytää Euroopan tilintarkastustuomioistuinta analysoimaan muita ympäristöohjelman kannalta merkittäviä aloja, jotka eivät ole vielä sisällyneet sen työohjelmaan;
52. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia antamaan asianmukaiset ohjeet EU:n varojen saatavuuden helpottamiseksi myös paikallisille hankkeille erityisesti vihreän infrastruktuurin, luonnon monimuotoisuuden ja lintu- ja luontotyyppidirektiivin osalta;
53. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan ilmanlaatua koskevan lainsäädännön täysipainoisen täytäntöönpanon; kehottaa alueviranomaisia laatimaan tukikehityksen erityisesti kaupunkisuunnittelua ja paikallista päätöksentekoa varten, jotta terveystuloksia voidaan parantaa kaikilla, mutta erityisesti pahimmin kuormittuvilla alueilla;
54. kehottaa kansallisia ja alueellisia viranomaisia laatimaan ohjelmia, jotka sisältävät uskottavia toimia sen ongelman ratkaisemiseen, että EU:n lainsäädännöllä vahvistetut pien- ja mikrohiukkasten päivittäiset ja vuosittaiset raja-arvot ylittyvät taajamissa, joissa ilmanlaatu on heikko; korostaa, että seitsemännen ympäristöohjelman ensisijaisten tavoitteiden 2, 3 ja 8 saavuttaminen on keskeistä;
55. ehdottaa ilmanlaadun parantamiseksi kaupunkialueille seuraavia toimia: vähäpäästöisten alueiden perustaminen, autojen yhteiskäyttö- ja kimppakyytitoimintojen ja -palvelujen edistäminen, voimakkaasti saastuttavien ajoneuvojen suosivan verokohtelun asteittainen lakkauttaminen, työntekijöiden "liikkuvuusmäärärahojen" käyttöönotto vaihtoehtona työsuhdeautoille, ruuhkautuneiden alueiden liikennemääriä vähentävän pysäköintipolitiikan noudattaminen, infrastruktuurin parantaminen pyöräilyyn kannustamiseksi, multimodaalisten yhteyksien lisääminen ja pyöräilyn turvallisuuden parantaminen, jalankulkualueiden perustaminen;
56. kehottaa tehostamaan kaupunkisuunnittelua ja -kehittämistä asianomaisilla hallintotasolla infrastruktuurien sopeuttamiseksi mahdollisimman pian sähköisiin ja puhtaisiin ajoneuvoihin esimerkiksi asentamalla latausinfrastruktuuria sekä ympäristö- ja terveys- hyötyjen, kuten kaupunkien lämpösaarekevaikutuksen lieventäminen ja fyysisen aktiivisuuden lisääminen, aikaansaamiseksi esimerkiksi lisäämällä vihreää infrastruktuuria ja ennallistamalla hylättyjä tai ränsistyneitä teollisuusalueita; toteaa, että näillä toimenpiteillä parannettaisiin ilmanlaatua, torjuttaisiin saasteista johtuvia sairauksia ja ennenaikaisia kuolemia ja mahdollistettaisiin edistymisen siirtymisessä kohti päästötöntä liikkuvuutta;
57. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan oikeudenmukaisen intermodaalisen kilpailun sekä siirtymisen kestäviin liikennemuotoihin;
58. kehottaa komissiota esittämään viimeistään vuoteen 2019 mennessä unionin kattavan ympäristön toimintaohjelman vuoden 2020 jälkeiselle kaudelle, kuten SEUT-sopimuksen 192 artiklan 3 kohdassa edellytetään; painottaa, että avoimuus ja demokraattinen vastuullisuus ovat tärkeitä EU:n politiikan seurannassa; korostaakin, että seuraavaan ympäristöohjelmaan on sisällyttävä mitattavia, tuloksiin perustuvia välitavoitteita;



**Tiistai 17. huhtikuuta 2018**

59. kehottaa seuraavaa komission kokoonpanoa tekemään kestävästä kehityksestä, ympäristön ja ilmaston suojelusta yleisesti ja erityisesti seitsemännen ympäristöohjelman sekä tulevan kahdeksannen ympäristöohjelman tavoitteista seuraavan lainsäädäntökauden painopistealan;

o

o o

60. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle, Euroopan ympäristökeskukselle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

---